

leeftijd 27 • **woonplaats** Oostrozebeke •
bedrijf 50 melkkoeien en 15 zoogkoeien •
baan fulltime veehouder • **opleiding**
 bachelor agro-industrie Roeselare •
toekomstplannen optimaliseren

‘Ik wilde bewijzen dat ik het bedrijf kon runnen’

Al van jongs af aan wilde Joke Vanhaverbeke uit Oostrozebeke boerin worden. Als een van de twee dochters nam ze het bedrijf in 2021 over. Vandaag runt ze het helemaal alleen. Als bedrijfsleidster is ze voor alles verantwoordelijk en dat is soms uitdagend. Gelukkig geeft haar dat veel energie en krijgt ze af en toe hulp.

TEKST JUSTINE POPPE

Joke Vanhaverbeke (27) uit Oostrozebeke doet de boerderij helemaal alleen. ‘Bijna al het werk is dus voor mijn rekening’, zegt ze, waarbij ze doelt op het melken, het voeren, het landwerk en de boekhouding. Al op jonge leeftijd had ze boerenkriebels. ‘Vroeger kwam het werk op de boerderij boven het studeren’, lacht ze. ‘Ik heb nog een zus, maar die was minder geïnteresseerd in de boerderij. Als iemand onze boerderij overnam, dan was ik dat.’ Nadat Joke drieënhalf jaar als veestapeladviseur bij CRV had gewerkt, nam ze begin 2021 het 50-koppige melkveebedrijf met 15 zoogkoeien van haar ouders over. Eerst ervaring opdoen buitenshuis en dan pas het bedrijf overnemen was altijd het plan.

Op zaterdag koeien verplaatsen

‘Ik vloog er met volle goesting in’, vertelt Joke, die veel energie uit het ondernemerschap haalt. ‘Als bedrijfsleidster is het soms druk, zoals in het voorjaar, dan staat de telefoon niet stil. Maar die verantwoordelijkheid vind ik leuk. Om te zien dat daarna alles in zijn plooiën valt, geeft extra voldoening.’ Voldoening haalt ze ook uit het feit dat ze een jaar na de bedrijfsovername de titel van kwaliteitsmelker van het Melkcontrolecentrum Vlaanderen (MCC) binnenhaalde. Echt helemaal alleen is Joke niet. Ze kan altijd rekenen op haar ouders. Haar vader springt naast zijn fulltime job bij

‘Veel feestjes in het weekend, zoals babyborrels en trouwfeesten, zijn een ramp. Die komen er naast het werk allemaal bij’

waar nodig. En ook haar moeder helpt graag een handje bij het werk op de boerderij of in het huishouden. Haar ouders wonen op nog geen honderd meter van het bedrijf. ‘Net na de bedrijfsovername stuurde ik mijn vader soms naar huis’, geeft ze aan. ‘Ik wilde bewijzen dat ik het bedrijf zelf kon runnen.’ Vandaag de dag is ze blij met zijn hulp. ‘Op zaterdag komt mijn vader altijd langs en doen we de werkzaamheden voor twee personen, zoals het verplaatsen van de runderen’, vervolgt Joke. ‘Als het bijvoorbeeld druk is op het land of als ik wat later thuiskom van een vergadering, lossen mijn ouders me ’s avonds af met melken.’

Ze geeft mee dat het werk soms allemaal tegelijk komt. ‘Papierwerk blijft wel eens liggen’, lacht Joke. Het grootste werk op het land besteedt ze daarom uit aan de loonwerker. Alleen diepwoelen, het zaaibed klaarmaken, gras keren en samenharcken houdt ze voor eigen rekening. ‘Mechanisch ben ik niet zo sterk’, geeft ze toe. ‘Maar dat neemt niet weg dat een tractor aankoppelen wel lukt en ik ook graag eens met de trekker rijd.’

Veel feestjes in het weekend zijn een ramp

Jokes vriend verbouwt vlas en heeft een eigen bedrijf in Desselgem. Als hij naast zijn eigen activiteit tijd heeft, springt hij af en toe bij. Dat ze later samen Jokes ouderlijk

bedrijf verder zetten is niet per se de bedoeling. De veehouder vindt het mooi dat ze elk hun eigen ding hebben. ‘Maar het vraagt wel een goede communicatie en flexibiliteit’, vertelt ze. ‘Als vlasboer is mijn vriend het niet gewend om op feesten op tijd naar huis te gaan om koeien te melken. Anderzijds is ook het samenwonen nog een vraagstuk. Zowel hij als ik zijn gebonden aan ons bedrijf.’

Wat de toekomst in petto heeft, is nog de vraag. Over feestjes gesproken: even weggaan in het weekend gaat zomaar niet. Een week op reis gaan evenmin. De verantwoordelijkheid als bedrijfsleidster schept verplichtingen. ‘Veel feestjes, zoals babyborrels en trouwfeesten, in het weekend zijn een ramp’, geeft ze mee. ‘Die komen er naast het werk allemaal bij en daarbij heb ik ook nog een huishouden.’ Waar het weekend voor veel mensen rust betekent, geldt dat niet voor Joke. ‘Soms vraag ik me af hoe ik het werk allemaal ga rondzetten als daar later kinderen bijkomen’, zegt ze. ‘Maar dat zijn natuurlijk zorgen voor later.’

Omdat de ondernemster meer toekomst ziet in melkvee, wil ze het vleesvee op termijn afbouwen. Zo heeft ze in de stal meer ruimte voor jongvee van melkkoeien. Voor nu wil ze vooral haar technische resultaten bijschaven. Van alle Focus-bedrijven van Boerenbond behoort dat van Joke met haar boekhoudresultaat al tot de betere. ‘Dat is al een goed begin’, aldus de veehouder. |